
Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

2019 - nr. 2

Foto: PG Beemster

Zeister Zendingsgenootschap

Een man met een hamer

Jan Postma, tweede van links

Het Kilangala Vocational Training Centrum (KVTC) - zeg maar de ambachtsschool van de missiepost - leidt leerlingen onder andere op tot timmerman. De opleiding verloor de door de overheid erkende status een paar jaar geleden, onder andere doordat er geen elektriciteit beschikbaar was. Sindsdien leidt het KVTC op tot vakwerkers die weliswaar geen erkend diploma hebben, maar zeker vakbekwaam zijn en in staat om in hun eigen onderhoud te voorzien. Sinds een jaar of twee is er ook op de missiepost elektriciteit beschikbaar. En met de stroom kwam ook de wens om de timmeropleiding te moderniseren. Gaandeweg werden een paar doelen duidelijk:

- elektrificatie van de apparatuur in de werkplaats, dus elektrisch zagen, boren en frezen;
- erkenning van de opleiding door de overheid (VETA) met tenminste grade 4;
- opzetten van een inkomsten genererend timmerfabriekje, gericht op woninginrichting.

Jan Postma is docent houtbewerking op het Friesland College in Heerenveen en betrokken op de missiepost. Hij zag de doelen van het KVTC, beseft hoe lastig het in Tanzania is om die doelen te verwezenlijken en besloot een 'starthulp' te zijn.

Als eerste startte hij, met hulp van andere vrijwilligers, een machine-inzameling. Veilige en bruikbare houtbewerkingsapparatuur wordt nagezien en opgeslagen totdat de verschepping kan plaatsvinden. Vervolgens

werd een aanvraag voor ondersteuning gedaan bij de bekende stichting Gered Gereedschap. Die ondersteuning is inmiddels toegezegd, in ieder geval in de vorm van de levering van handgereedschap voor de opleiding en een aantal gereedschapskisten voor gediplomeerden.

In de afgelopen maand bracht Jan, samen met twee andere deskundige vrijwilligers, een bezoek aan de missiepost. Ook aan de Tanzaniaanse kant moet het een en ander gebeuren, aangevraagd, gepland, berekend en betaald worden. Dat werd besproken. Afsproken werd welke stappen in Nederland zullen worden gezet en welke van het KVTC worden verwacht. Het uitgangspunt is dat deze gezamenlijke inzet leidt tot het gaandeweg behalen van de gestelde doelen. Doelen ten dienste van gewone mensen, die net als wij het recht hebben een vak te leren, dat uit te oefenen en economisch weerbaar te zijn.

Zover zijn we nog niet. Er gaan nog maanden overheen voordat we weer een stap kunnen zetten. Maar we zijn al doende onderweg, geïnspireerd door Jan, onze man met de hamer!

Douwe van Barneveld

Grace-studenten aan het Vaktrainingscentrum

Simon Salamu, 22 jaar oud, is een van de huidige grace-studenten in Kilangala. Hij komt uit Kala, een dorp langs het Tanganyikameer. Hoewel Simon zijn beide ouders nog heeft, konden die door armoede het zich toch niet veroorloven om hem naar school te sturen. Simon hield zich bezig met vissen in het meer, zonder veel succes. Fortunatus Wakalanda, de coördinator van het VTC die de nieuwe grace-studenten helpt selecteren, zag iets in Simon bij hun allereerste ontmoeting. De dorpsleiders die de jongen hadden voorgedragen wisten het natuurlijk ook en hadden hem daarom uitgekozen: deze jongen is het waard. Hij heeft discipline.

Simon volgt aan het VTC de cursus houtbewerking. Hij is echt blij en geniet van de opleiding. Voor hem is het een gouden kans; andere jongens hebben niemand die bereid is hen te helpen om naar school te gaan.

Een andere grace-student is Lucy Faru. Ze is 18 jaar en komt uit het dorp Matanga, enkele kilometers buiten Sumbawanga. Ze woont bij haar moeder; haar vader overleed vier jaar geleden. Na het afronden van de basisschool in 2016 bleef Lucy thuis, want haar moeder en familie konden het zich financieel niet veroorloven om haar te laten doorleren. Sinds die tijd was ze samen met haar moeder bezig met het maken en verkopen van lokaal bier. De dorpsleiders van haar dorp kozen haar uit om in Kilangala een vak te leren, omdat ze in de gevarenzone zat, als jong meisje dat bier verkoopt en met dronken mannen te maken heeft. Lucy is intens blij met haar naaicursus en ze doet het goed.

Simon Salamu en Lucy Faru zijn blij met de kans die ze krijgen. Ze hopen dat ze zichzelf en hun familie vooruit kunnen helpen, na het voltooien van hun cursus in 2020. Wij hopen dat ook en wensen hen voor nu en straks veel succes!

De school in Kilangala is klaar!

Alsof het er allemaal altijd al geweest is, zo vanzelfsprekend ziet het eruit op de foto's van de Ineke Alberda basisschool.

Kinderen in schooluniform die spelend wachten tot de schoolbel hen naar binnen roept en de les begint.

Aan de overkant van de weg de huizen van de leerkrachten, allemaal bij elkaar, zoals dat hoort in Tanzania. Toch is het nog maar twaalf jaar geleden dat de bouw van de kleuterschool begon. En daarna lokaal na lokaal, leerkrachtwoning na leerkrachtwoning ontstond de lagere school, inclusief docentenkamer, toiletgebouwen, schoolbel etc.

Voor de kinderen die nu op de Ineke Alberda school zitten, is het vanzelfsprekend dat ze hun school vlak om de hoek hebben. Maar de leerlingen vóór hen moesten dagelijks de ruim twee kilometer lange, stoffige weg

naar Kipande aflopen om vervolgens met minstens 90 kinderen in een klas te zitten. Dat kwam de kwaliteit van hun leren bepaald niet ten goede. De 46 kinderen die nu in de hoogste groep zitten hebben hun gehele kleuter- en lagere schooltijd in Kilangala doorlopen. 43 van hen willen, als dat kan, doorleren op de middelbare school!

Op 13 november wordt, na het afronden van de laatste klusjes, met een groot feest de school formeel overgedragen aan de Tanzaniaanse overheid, die daarmee een model-school rijker wordt. Want de resultaten van de leerlingen van de Ineke Alberda Shule

a Msingi zijn vergeleken met leeftijdgenoten op andere scholen in de regio duidelijk beter. De goede start die de Kilangala-kleuters krijgen in hun kleuterschool werkt duidelijk door in hun verdere schoolcarrière!

Met ingang van 2020 draagt de Tanzaniaanse overheid alle schoolkosten: leermiddelen, onderhoud en alle salarissen, ook die van de kleuterleerkrachten. Die laatsten moesten daarvoor wel eerst een apart bijscholingstraject volgen om de gaten in hun vooropleiding te vullen. Maar dat is ze gelukt!

Herman Hendricks (foto rechtsonder) en het bestuur van zijn Stichting ProTanz mogen trots zijn. Het plan om een school te bouwen in deze afgelegen uithoek van Tanzania is voltooid en de school is door de goede samenwerking met de overheid zeker ook toekomstbestendig. Het geld dat ProTanz en het ZZg erin hebben geïnvesteerd, dankzij vele kleine en grote gevers, is welbested!

Updates uit Kantembo

Christopher Maganga, de coördinator van de missiepost in Kantembo schrijft: "Op dit moment hebben we in het babyhuis vijf kinderen. Ze doen het allemaal goed en God zij dank zijn ze in goede conditie. Eén peuter, Sara, kon in mei terug naar huis en een nieuwe baby, Shukuru, kwam in april bij ons.

Sara Anania werd geboren op 27 februari 2017 in het dorpje Mlombo, op 16 kilometer afstand van Kantembo. Kort na de geboorte overleed haar moeder aan groot bloedverlies. Op 6 april 2017 werd ze door haar vader naar Kantembo gebracht, waar ze in het babyhuis werd opgevangen tot 19 mei jongstleden. Nu is ze weer thuis en ze doet het goed.

Foto: Kiangala Mkele

Shukuru Venasi kwam ter wereld op 5 februari 2019, in het dorpje Mnokola, op 55 kilometer afstand van Kantembo. Ze werd te vroeg geboren en haar moeder overleed een maand later aan malaria. Sinds 15 april verblijft Shukuru met haar verzorgster in het babyhuis in Kantembo en ze maakt het goed.

Oogst!

We hebben 34 zakken maïs geoogst en 20 zakken zonnebloempitten. Met onze oliepers doen we goede zaken, want heel veel mensen hebben zonnebloemen verbouwd en dat betekent heel veel pitten om te persen. We hopen er tot augustus druk mee te zijn. Zelf kochten we 85 zakken zonnebloempitten, die we straks met winst als olie kunnen verkopen."

**"Veel mensen verbouwd
zonnebloemen en dus zijn
er veel pitten om de machine
mee te voeden."**

Bijgeloof

Christopher schreef uit eigen beweging over iets dat hem na aan het hart ligt: bijgeloof en tovenarij.

"Bijgeloof is een vergaand geloof in de eerbiediging van bovennatuurlijke wezens. Het is een geloof net als andere geloofsovertuigingen, maar we kunnen het een slecht geloof noemen. Het heeft de neiging om mensen te vernietigen en zelfs om dood,

Foto: Zieg

scheiding van familie, conflicten en dergelijke te veroorzaken.

Bijgeloof is iets wat in veel Afrikaanse samenlevingen gemeengoed is en het bestaat zowel voor christenen als voor heidenen, voor opgeleiden en ongeschoolden. Dat zeg ik omdat sommige leidinggevendenden geloven dat je zonder bijgeloof geen leider kunt worden. Ook geloven mensen dat je in bijvoorbeeld de landbouw zonder tovenarij niet goed zult oogsten.

Tovenaars en heksen zijn te vinden in steden en in dorpen en ze zijn uitgegroeid tot belangrijke adviseurs van mensen in onze samenleving, met betrekking tot onderwerpen zoals bevalling, onvruchtbaarheid, ziekte, besnijdenis, huwelijk, begrafenis. Ook worden tovenaars ingezet voor smeek-

bedes aan het land, zodat de akker meer oogst zal geven en tijdens dit gebed worden offers gebracht in de vorm van kippen, geiten en koeien. Het bloed van die dieren wordt over het land gesprend.

Deze overtuigingen hebben geleid tot veel conflicten in dorpen en steden. Het leidt zelfs tot het in brand steken van huizen en het doden van mensen. Deze sterfgevallen zijn gruwelijk; mensen worden in hun huis verbrand, of handen en hoofden worden afgesneden met messen en speren. Ook hebben veel mensen gedwongen hun huis en dorp moeten verlaten. Heel slecht is dat sommige mensen geloven dat oude mensen en albino's zich bezighouden met tovenarij en daarom verdreven of gedood moeten worden.

Bijgeloof is daarmee voor veel Afrikaanse landen een belemmering geworden voor maatschappelijke ontwikkeling.

Zelfs van de kinderen die we hier in het Kantembo-babyhuis ontvangen; hun familieleden, de vaders, zeggen soms dat de dood van de moeder van de baby is veroorzaakt door hekserij. Shukuru's vader geloofde dat zijn vrouw een heks was.

Maar hier in Kantembo geloven we dat God gaat over leven en dood en we adviseren hen om in God te geloven en hun leven aan God over te geven. En wat betreft hun werk op het land moeten ze met deskundigheid en tactiek werken, zoals in ons landbouwsysteem; ze moeten advies van deskundigen opvolgen. In geestelijke zaken moeten ze op zoek gaan naar God, en in gezondheidskwesties moeten ze naar gezondheidscentra of ziekenhuizen gaan voor medische behandeling en niet anders."

Breek eens op en ga op reis ?!

Een groepje van vijf personen hoopt medio oktober vanuit Nederland naar het westen van Tanzania te reizen en de missieposten te bezoeken. STB-voorzitter Pytsje Kampen is een van hen. "Zo'n reis biedt een prachtige gelegenheid om bij de waan van de dag weg te trekken en een heel andere wereld te betreden en die samen te ontdekken." Pytsje is vaker op de missieposten geweest en weet dat de ontmoeting met de mensen daar goed doet. "En ondertussen steken we waar mogelijk de handen uit de mouwen", aldus Pytsje, die er nog aan toevoegt dat een wildsafari of bezoek aan het prachtige Tanganyikameer ook tot het reisprogramma behoort.

STB vindt het belangrijk dat deze uitwisseling plaatsvindt, zowel voor de mensen van de missieposten als voor de reizigers. "Wederzijds contact en begrip zijn misschien nog wel belangrijker dan het geven van financiële steun", zegt Pytsje daarover. De Kilangala missiepost is een goede uitvalsbasis, heeft een eenvoudig gastenverblijf en biedt de gast fantastische, gevarieerde maaltijden.

Lijkt dit iets voor u, of voor uw (kerkelijke) groep, om een week of twee onderweg te zijn, en zo'n 'belevensreis' te maken? Neem dan eens vrijblijvend contact op met Pytsje Kampen (contactinfo op de achterflap).

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Of Stichting Trijntje Beimers: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?
Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180)
of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?
Kijk voor informatie, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?
We doen het graag. Info: (0514) 521 770.

Contact:
Stg. Trijntje Beimers
Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap
Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendingsgenootschap

